

W. Petersen: Som bekendt blev der i forrige Samling forelagt et lignende Lovforslag som det, vi her idag have til Iste Behandling. Det gik til Udvalg, og Udvalget indstillede enstemmig en Dagsorden, hvori det billigede, at der lagdes en Skat paa undergjæret *Ol* samt paa andet *Ol*, der indeholder mindst 2 pCt. *Alkohol*, og opfordrede Regeringen til at lade udarbejde et Lovforslag herom, „hvorefter denne Skat i Genhold til de i Udvalgets Betænkning fremførte Anstuelser lægges paa det færdige Produkt (eventuelt paa Urten)“. Denne Dagsorden blev vel kun vedtaget med 31 Stemmer mod 7, men de syv Medlemmer, der stemte imod, motiverede deres Afstemning ikke med, at de vare imod Dagsordenen, men at de overhovedet vare imod en Olfstat. Den høitærede Finansminister lovede dengang, at han vilde tage Dagsordenen under Overveielse, og det har han, som Lovforslagets Motiver vise, ogsaa gjort; men jeg beklager meget, at han er kommen til det Resultat at maatte forelægge Sagen næsten i samme Form, hvori den blev forelagt i forrige Samling, idet han ogsaa nu foreslaar Bestatning af *Raaproduktet*. Se vi hen til, hvorledes man har behandlet andre lignende Sager, viher der sig en ganske modsat Fremgangsmaade. Brændevinsbestatningen har, saa længe den har bestaaet, hvilet paa *Raaproduktet*; men ikke alene den nuværende høitærede Finansminister, men ogsaa et Par af hans Forælgere har meget ivrig bestræbt sig for at faae det forandret derhen, at man istedetfor *Raaproduktet* bestatter det færdige Produkt, og det synes at skulle lykkes ham at faae det gennemført, idetmindste her i *Thi*-*inget*. Da vi for en halv Snes Aar siden skulde til at bestatte *Roesukkeret*, stod der ogsaa to Udele aabne, nemlig enten at bestatte *Raaproduktet* eller det færdige Produkt. I vort nærmeste *Naboland*, *Tydskland*, havde man valgt at bestatte *Raaproduktet*, og det saaledes, at der i Virkeligheden gennem denne Bestatning tilfaldt *Roesukkeret* en Beskyttelse overfor *Rørsukkeret*; men her gif man den modsatte Vej, idet man bestattede det færdige Produkt og det saa høit, at *Roesukkeret* endogjaa kom til at betale Mere end *Rørsukkeret*. Dette Forhold er dog nu rettet. Hvorfor jeg fremhæver denne Sag, er for at vise, at man der er gaaet til Bestatning af det færdige Produkt. Nu kommer man her atter til et nyt Skatteobjekt, nemlig *Olet*, og som bekendt har det flere Gange været foresøgt at komme til en saadan Bestatning, men uden at disse Forsøg hidtil have ført til Noget. Ved det nye Forsøg, som her gjøres, holder den høitærede Minister sig i Modsetning til

de andre af mig nævnte Skatteobjekter til *Raaproduktet*, og han vil altsaa ikke gaa til egentlig Produktbestatning. Spørger man da om, hvad Grunden er dertil, ja saa er det i Motiverne antydet, at man tror ikke at kunne kontrollere Bestatningen af det færdige Produkt; men jeg kan dog ikke tilbageholde min Forundring over dette Motiv. Medens altsaa den høitærede Minister formener ikke at kunne føre Kontrol med det skattepligtige *Ol*, mener han derimod at kunne holde Kontrol med det skattefrie *Ol*, thi det skal jo være tilladt i de saakaldte sammenfattede Bryggerier at brygge baade *baierisk Ol* og *hvidt Ol*, hvilket sidste er frit for Skat. Jeg ser ikke, hvorfor i al Verden man ikke ligesaa godt kan føre Kontrol med det *baieriske Ol*, der bortføres, som med *Hvidtollet*, saa meget mere, som det er vitterligt, at alt skattepligtigt *Ol* jo maa opbevares i længere Tid i de til ethvert *Baierisk-øl* bryggeri hørende Lagerkældere, før det kan gaa over til *Salg*. Dette gjør i Virkeligheden, at den Slags *Ol* er det meget lettere at kontrollere end alt andet *Ol*. I Motiverne ansføres endvidere som en Hovedgrund til at vælge *Raaproduktet*, at man derved vilde komme til en lige Bestatning af de forskellige *Ol*-Porter. Jeg vil dertil sige, at for mig ligger der ikke Bægt paa at komme til en Bestatning af *Porter*, *Alle* og *Dobbeltol*. Det kan jeg godt undvære Skat paa, thi den Skat, som der falder, er saa uhyre ringe, at den ikke veier op mod det Spørgsmaal, som her ligger for. Naar der altsaa siges, at Hovedantænkningen mod Produktbestatningen er dens Ulighed, vil jeg dog spørge ærede Medlemmer, om der gennem hele vor *Toldlov* ikke gaar alturalt det samme ulige Bestatningsprincip. Saaledes bestattes de fineste Cigarer jo lige med de simpleste, den fineste Klasse og *The* lige med den simpleste osv., saa den Ulighed forekommer mig virkelig ikke at kunne være nogen Hovedaarjag til, at man ikke kunde gaa over til Produktbestatning. Udvalget har i den Betænkning, det afgav i forrige Samling, antydet den Maade, hvorpaa Kontrollen kunde føres. Jeg skal ikke her trætte ærede Medlemmer med en Gjentagelse deraf, men jeg fastholder, at paa den Maade, som Udvalget antydede, maa og kan Kontrollen føres, og føres paa tilstrækkelig Maade, saa jeg for mit Bedkommende fastholder, at det vilde være rigtigst, om man fastholder Bestatningen af Produktet paa den af Udvalget antydede Maade ved Selvangivelse af Bryggerne, som da ere undergivne Kontrol af *Toldvæsenet*. Jeg gjør mig nu intet Haab om, at